

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

3. Artificium Architectonicum ad iaciendum Fundamentum,
firmandu[m]que in aquâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

tum impedimentum, quod est Superbia. Dispositiū verò, quatenus facit hominem D̄eo subditum, & paratum ad eius gratiæ influxum recipiendum, qui est virtutum semen, origo, conservatio. Vtrumque insinuat Jacobus Apostolus in epistola sua cap. iv. celebri illa sententia, qua S. Thomas ad id probandum utitur: Deus superbia resistit: humilibus autem dat gratiam. Si Deus superbis resistit, non igitur dat iis gratiam: impedit ergo superbiam influxum divinæ gratiæ, & consequenter virtutum studium, ac ædificationem spiritualem, quæ sine divina gratia, neque inchoatur, neque perficitur. Humilitas autem influxum illum attrahit, excipit, colligit. Eleganter S. Augustinus serm. xxvii. de Verb. D. Confluit aqua (gratiæ) ad humilitatem vallis, denatata de tumoribus collu. Eiusdem est ista monitio. Serm. clxxv. de temp. Vident, magnum miraculum. Altus est Deus: erigis te, & fugit à te: humilias te & descendit ad te. Quare hoc? quia excelsus est Dominus, & humilia respicit, ut attollat: alta, id est, superba, de longi cognoscit, ut deprimat. Ad hæc, Humilitas quemadmodum facit, ut homo vilipendat se, ita excitat in illo terrenorum despicientiam, cui contraria est æstimatio. Atqui æstimatio rerum terrenarum impedit maximè Ædificationem spiritualem. Quocirca Humilitas tollit impedimentum ædificationis illius, & parat locum ædificio erigendo idoneum: ac proinde recte dicitur dispositio FUNDAMENTVM. Sed hoc ex arcanis Architecturæ explicandum accuratius.

ARTICVLVS III.

ARTIFICIVM ARCHITECTONICVM
ad jacendum Fundamentum, firmandumq; in aqua.

OBVERVO imprimis ex Vitruvio, ut ædificium ali-
quod extruatur, in solo considerandam soliditatē,
quam,

quam, cum non sit facilè invenire in superficie, fodendum est, donec perveniatur ad solidum. Sin autem, inquit, solidum non inuenietur, sed locus erit congestius ad imum, aut paluster, tunc is locus fodatur, exinaniturque, & palis alneis, aut oleaginetis, aut robusteis ustulatis configatur, sublīcetq; machinis adigantur quam creberrimæ carbonibusq; expleantur inter vallapalorum, & tunc structuris solidissimis fundamenta implentur. Hæc Magister Architecturæ lib. tertio, capite 3. Idem præceptū habet libro v. cap. 12. quod est de structuris in aquâ faciendis: & sic præscribit: Structuræ que in aquâ sunt futura, videntur sic facienda; uti portetur pulvis à regionibus, que sunt à Cumis continuata, ad promontorium Minervæ (intelligit pulverem Puteolanum, (a) qui solidatur aquis. (b) is pulvis calce misceatur in proportione dupla, deinde, aqua immittatur, densemetur, & omnis humor haustoriis instrumentis extrahatur, & cémentis pulvereum illud solum muniatur. Addit. In quibus pulvis non nascitur, saxis ex ulva palustri utendum: illos aquis injiciendo: tum coeleis, rotis, & tympanis aquam exhauiendam, locumq; siccandum, ut fundamenti sit capax. Si terrenus sit locus, usque ad solidum exinanatur siccetur, & tunc structura ex cémentis, calce, & arena compleatur. Si mollis sit locus, palis ustulatis alneis vel oleagineis, aut robusteis configatur, & carbonibus compleatur, deinde quadrato saxo murus ducatur.

Ita fieri debere in locis aquosis, & multo magis in mari, ac ejus vicinitate discimus è duobus celeberrimis orbis terrarum emporiis, Amstelodami & Venetiis. Amstelodamum namque Belgicæ totius ocellus, & cella penaria,

Structura quomodo in aqua fiant Vitruu. lib. v. xii. cap. Barbarus Hieronym. Cataneus, de re militari. Palladius lib. 1. cap. 8. Leo Alber. lib. 4. cap. 3. Philander in Vitruu. De Pulvere Puteolano Vitruvius lib. 2. cap. 6. & Sedonius Apollinaris in Panegyrico. Alnum in palustribus locus intra fundamenta adificiorum palationibus crebro fixans, permanere immortalem ad eternitatem tradit Vitruu. lib. 2. cap. 9.

Hadrianus Iunius in Batavia.

penaria, ac horreum in intimis sinus Batavici fauicibus positum, cum in paludoso, minimeque firmo sit conditum loco, in eo adactis per fistulas trabibus, atboribusque ingentibus, aut substrata materia per sublicas connexa, ædificiorum fundamenta jaciuntur incredibili impendio: adeò, ut putentur fundamentorum impensæ subinde reliquam structuram æquare, ne dicam excedere. Idem contingit in Venetorum ædificiis. Hæc si per analogiam haud ineptam ad spiritualis ædificii fundationem transferantur, facile videbimus, quomodo HUMILITAS dicatur benè Fundamentum, sed indirecte, ac dispositivè, removendo impedimenta occurrentia.

ARTICULUS IV.

HUMILITAS

Imum aperit, & ad recipiendum Fundamentum, aptat solum.

AD jaciendum Fundamentum fossione est opus, ut ad imum, ubi soliditas est, perveniat. Imum spectat Humilitas, imum pertinetat demissio: in imo subdit, & ibi commotatur: imo autem super imponitur Fides, quæ primaria est, & per se Fundamentum. Humilitas, inquit B. Isidorus, (a) quod approbat S. Thomas, (b) dicitur quasi humili acclivis, id est, imis inhærens. Et Latinis quidem, Humilis idem est, quod depresso, & figuratè contemptus, vilis, demissus, obscurus, tenuis, ignobilis: & alicubi, *animalia humiliata* vocat Cicero, lib. 2. de natura Deor. in terram dejecta. Itaque, Humilitas infra se omnia locat, ut imum inveniat, quod tendit, non nisi hoc

cen-

(a) lib. 10. Etymol. cap. 8. (b) 1. 2. q. 161. art. 1. ad r.